

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Via Lactea Sive Institutiones Iuris Canonici

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Tit. X. De Consecratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94613)

in 6. Et scias, quod si transacto tali tempore, electus obtineat confirmationem, non valet, quod actum est, nec potest tenere Episcopatum, & peccat retinendo fructus, quos non facit suos, nisi scienter fuisset facta per illum, qui alias suo iure conferre potuisset: facit ad hoc, quod not. in cap. Cum bona, de arat. & qual. ordin. & d. cap. Quam sit. Quinto ut citentur illi, quorum interest, quæ citatio fit propositis edictis ad fores Ecclesiæ, in qua electio est facta, c. 1. de Postul. §. illud, hic. Et hoc fit eo quia si quis velit opponere, hoc possit facere, & terminus ad comparandum assignatur in ipsis edictis, quo elapso veniens non auditur, d. §. illud, nisi quis per calumniam opponere veller, quo casu puniretur, c. 1. §. fin. c. Si forte, de Elect. in 6. Et hac locum habent, etiam si quis fuerit Postulatus.

Quo ad Tertium. Postquam electus scit electionem, debet Romam contendere, & intra tres alios menses confirmationem petere, ut supra dixi, quod nisi fiat evanescit electio, ut supra. Id tamen est verum, quod si infirmitas, vel longum iter, vel aliud justum impedimentum interveniat, Juris rigor remittitur. Id etiam monendi sumus, fat esse petenti confirmationem intra terminum statutum, iter arripere, vel confirmationem petere, etiam si ipsam non obtineat, ut not. in d. c. Quam sit, & d. c. Cipientes.

Quo ad Quartum. Primus effectus est, quod tribuit plenum Jus, quod habitu ante compete- bat, nisi quis esset remotus longè ab Urbe Romæ, ac damnosum esset Ecclesiæ, si Prælati non administraret, namque iste præfentialiter non tenetur confirmationem petere, aut recipere, sed personas mittit idoneas, per quas diligens in- quisitio habeatur, c. Nihil, extr. de Elect.

Alter est effectus, quod per confirmationem dicitur contractum matrimonium spirituale inter electum, & Ecclesiam, c. Inter corporalia de Translat. Prælat. Et confirmatione obtenita potest electus omnia, quæ sunt Jurisdictionis, ut clericos corrigere, judicare, excommunicare. Non autem potest ea, quæ sunt ordinis, nisi accedat consecratio, cap. Sicut, §. Præterea, de Elect. §. fin. hoc tit.

TIT. X.

De Consecratione.

AD hoc ut Prælati ea possint, quæ sunt ordinis, necessaria est Consecratio; idcirco de Consecratione tractatur; & videbimus:

1. Quid sit Consecratio?
2. Qui consecrari debeant?
3. Qua in Consecratione solemnitas sit adhibenda?
4. Intra quæ tempora facienda sit?
5. Qui vocandi sint ad Consecrationem?
6. Qui sint Consecrationis effectus.

Quo ad Primum. Illud in primis sciendum est, Verbum Consecrari referri ad Res, & ad Personas.

Primo modo est aliquid Deo adicere, l. Si quando, C. de Bonis Vacant. lib. 10. §. Sacra. Inst. de rer. divis.

Secundo modo est personas Deo dicere, atque vovere, c. Pudenda, 24. qu. 1. At secundum materiam Tituli nostri Consecratio est solemnitas quadam, quæ de persona electi fit per sacri Chrismatis delineationem, Benedictionem, manus impositionem, ac Sacrorum lectionem, qua

Doct. Clericati Tom. II. Lib. VIII.

electus una cum Ecclesia, ad quam admittitur, novissime Deo dicari, atque adici dicitur, & videtur. Etenim consecratio fit res ectu particularis Ecclesiæ; ut not. Abb. in c. Inter corporalia, de Transl. Episcopi. De hac solemnitate est text. in §. fin. hic, & est text. in c. Episcopus, 63. d.

Quo ad Secundum. Consecrantur non solum Episcopi, Archiepiscopi, sed etiam Summi Pontifices, qui post electionem legitime factam a Cardinalibus Episcopis consecrantur. Bal. in l. directis, num. 2. C. de Test. manumiss. Dicitur etiam Imperatorem consecrari; sed improprie, quoniam consecratio Imperatoris non est ordinis, prout est consecratio Episcopi, sed est quadam solemnitas, quæ observatur in traditione aureæ coronæ, quæ Romæ fieri debet Pontificis manu, & Consecratio dicitur; ut in c. 1. §. unde, extr. de Sacra. Unit. Ubi de differentia inter consecrationem Episcopi, & Imperatoris tractatur. Consecrantur & Virgines Deo dicatæ, sed de his alibi tractabimus. Fit autem consecratio Episcopi ab Archiepiscopo Metropolitano, & consecratio Archiepiscopi ab Episcopis suis suffraganeis, cap. Quia 64. dist.

Quo ad Tertium. Consecratio fieri debet convocatis personis necessariis Die Dominico, hora tertia, & scrutinio habito cum precibus, & orationibus duo Evangelii codicem super caput consecrandi tenent, manusque imponunt, benedicit unus, & alii consecrandi caput pertingunt, & simul sacro Chrismate manus, & caput delinunt, quibus deinde absolutis jurat Episcopus Sanctæ Sedi, atque Pontifici fidelitatem, c. Significasti extr. de Elect. Abb. in cap. Tua nos, extr. de Jurjurando.

Quo ad Quartum. Consecratio debet fieri intra tres menses, c. Quoniam 100. d. c. Quoniam, 75. d. c. de Syracusana. d. 28. nisi legitimum superfit impedimentum; nam plurimum Ecclesiæ interest, ut consecratio fiat; & hinc est, quod si consecratio protrahatur studiosè, protrahentes puniuntur. Concil. Trident. cap. 2. sess. 23. de Reform. Verum per Jura hodierna sex mensium spatium videtur concessum, cap. 9. sess. 7. de Reform.

Quo ad Quintum. Si de Consecratione Pontificis Maximi tractatur, præsentia Episcoporum est necessaria: Si de Metropolitani consecratione agitur, debent interesse Episcopi Provinciales, qui suffraganei dicuntur. §. Evocandi, hic, cap. Si Archiep. de tempor. ord. Si de Episcopo consecrando, debent intervenire Metropolitanus, & secum habere duos Episcopos, cap. Episcopi, cap. Provinciales, 64. d. per tot. c. Nec Episcopi, de temp. ordin. Et si forte Provinciales Episcopi propter aliquem casum haberi non possent, vocandi essent Episcopi ex vicina Provincia. §. illud quæritur, hoc tit. c. fin. 65. d. Sed primo loco vocandi sunt, qui sunt de Provincia, qui debent vocationi obtemperare, aut legitimam saltem excusationem asserere, c. Non debet, 65. d. Hoc unum moneo circa Archiepiscopum, quod si ipse legitime impeditus consecrationi interesse non possit, potest in hoc casu vices suas alteri committere. §. Quod si Metropol. hic, c. Quod Sedem. de Offic. ordin. Quod videtur mirabile, quod Archiepiscopus demandet ea, quæ sunt ordinis, & ea quæ sunt meri Imperii, cum exerceatur in consecrando Jurisdictio ex officio nobili ad publicam utilitatem, ut not. in c. Ex qua, de Consecrat. Eccl.

Ecl. vel. Altar. & in cap. Suffraganeis, de Elect. Præterea exigitur, ut fiat scrutinium, §. fin. hic, c. 1. extr. de scrutin. in ordin. facien. Professio fidei, c. Quamquam, d. 23. & habitus secundum professionem, c. Sanctimonialis, ead. d. 23. & professio fidei debet fieri vel Romæ; vel in Ecclesia, ad quam est assumptus, c. 1. sess. 23. de Sacr. Ord. in Decret. de Reformat. in Concil. Trid.

Quò ad Postremum: Effectus Consecrationis est, ut post Pallium receptum possit consecratus ea omnia explicare, quæ sunt ordinis, quæ omnia sunt eidem ante consecrationem interdicta: itaut consecratio possit dici medium quoddam, cujus virtute, ea, quæ sunt ordinis, post consecrationem potest licite demandare, ut supra dixi; & est text. in d. c. Suffraganeis, cum post confirmationem hoc non possit facere.

T I T. XI.

De Receptione, & Auctoritate Pallii.

Quoniam ordinarium est, ut potissimum Archiepiscopis Pallium concedatur, ut possint alios Episcopos consecrare, Concilium convocare, & consecrare Chrisma, & alia, ut in c. Quod sicut. §. super & in fin. de Elect. ob id nunc tractatur de receptione, & auctoritate ipsius Pallii. Itaque videbimus

1. Quid sit Pallium?
2. Quibus debeatur?
3. A quo concedatur?
4. Quo tempore, & loco?
5. Quæ traditionem Pallii impediunt?
6. Qui effectus ex Pallii traditione procedant?

Quò ad Primum: Pallium hic in principio describitur, ut sit Metropolitanorum insigne Ornamentum, quod de Corpore B. Petri sumitur, ac plenitudinem Pastoralis officii, ac Pontificalis dignitatis designat, c. Significasti, de Elect. c. Nisi, de Auth. & usu Pall. Et est quid personale, quod cum persona sepelitur, nec alteri potest commodari. hic, in §. sed eo nec semper & c. Ad hoc, ext. de usu Pallii.

Quò ad Secundum. Inspecto Juris rigore Pallium solis Archiepiscopis, & Patriarchis debetur, sed ex privilegio etiam Episcopis conceditur ex arbitrio Pontificis. Abb. in Rubr. ext. hoc eod. tit.

Quò ad Tertium: Abb. in d. Rubr. ext. eod. dicit, Pallium concedi solummodo à Patriarchis, & Summo Pontifice Archiepiscopis, & Episcopis: quatenus loquimur de Patriarchis, intellige, quod possunt concedere Pallium illis, qui sunt in sua dictione: sed tamen ordinarium est, ut Summus Pontifex Episcopis concedat: ut Abb. docet ubi supra.

Quò ad Quartum: Archiepiscopus, vel Episcopus Pallio utitur in sua Diocesi tantum, & solemnibus diebus, ut hic in §. sed eo. Et enim Summus Pontifex in signum Supremæ Authoritatis quocumque tempore, & loco Pallio uti potest, c. Cum sis, & c. Ad honorem, ext. eod. Item solum intra suam Provinciam illo uti debet, d. c. Cum sis, & in Missis Solemnib. namque in Processione eo non potest uti, ibidem. Sed tamen verum est, quod interdum ex privilegio conceditur, ut possit in aliena Provincia uti Pallio, permittente Primæ ipsius Provinciæ c. Ex tuar. ext. eod.

Quò ad Quintum: Objecta crimina electo impediunt Pallii traditionem, dummodo obiciens juret de calumnia, & se inscribat in penam tallionis, ut hic in §. huius receptio, & in Extrav. Joan. 22. quæ incipit: Militis in communibus.

Quò ad Postremum: Pallii traditio efficit, ut designetur plenitudo potestatis, hic in princ. & d. cap. Ad honorem. Et insuper tribuit nomen Archiepiscopi. Abb. in c. Suffraganeis, de Elect. Ac tandem efficit, ut possit Archiepiscopus omnia ea, quæ sunt ordinis, ut supra dictum est.

T I T. XII.

De Vita, & Honestate Prælatorum.

Vidimus quales debeant esse Prælati, qui ad Ecclesias regendas assumuntur, & de his creandis aliqua retulimus, nunc videamus quales debeant esse, postquam sunt in dignitate constituti: Et videbimus,

1. Prælati nomen quos designet?
2. Quid Verba, Vita, & Honestas præferant?
3. Quæ Episcopus facere debeat?
4. A quibus se debeat abstinere?

Quò ad Primum: Prælati nomen propriè eum designat, qui habet Jurisdictionem contentiosam. Abb. in c. 2. de Jurejur. Largo tamen modo etiam de Curato alicujus Ecclesiæ prædicatur: c. Tria, extr. de Cler. egrot.

Quò ad Secundum: Honestatis verbum ad mores refertur, & ad animi ornamenta, & significat quales debeant esse Prælati mores; at Vitæ nomen præferat actiones, circa quas debent Prælati vitam suam consummare; & hinc dicitur diversam esse vitam Clericorum, & vitam Laicorum, c. Duo. 12. quest. 1.

Quò ad Tertium: Debet in primis honestati, & prudentiæ operam dare; namque (inquit text. hic in princ.) Qualis erit edificatio discipuli, si se Magistro intelligat esse præstantiorem? concord. c. Debet. d. 96. & c. Qualiter. 8. quest. 1. & alibi dicitur, quod Magistri moribus, scientia, & facundia debent alios præcedere, l. Magistros, C. de Prof. & Mag. lib. 10. Et talis erit Magister, cujus comparatione discipuli paleæ dicantur, cap. Verum, §. criminis. 25. d. Unde inquit Glossa, quod quidam discipuli nimis festinant ad Cathedram, & dum delectantur in loco gloriæ, sunt aliis auctores ruinæ, c. Quoniam 78. d. Magister enim facit Cathedram, non Cathedra Magistrum, cap. fin. 40. d. concord. text. in c. Nemo. 81. d. Deinde debet esse hospitalis, liberalis, ac pius, §. sed nec utramque hic. Insuper sobrius, prudens, non solum litterarum, sed negotiorum, c. Acrapula, ext. eod. Rerum suarum curæ moderatè debet incumbere, c. Donare. 86. d. Et dum corrigit peccata, Clementiam justitiæ admisceat, §. ab improb. hic, c. prodest. 23. quest. 5. c. Odio. 86. d. Debet etiam Orationibus, Divinis Officiis, Prædicationibus incumbere, §. in primis, hoc tit. cap. Si rector. d. 43. Sacris litteris studere, c. Qui Ecclesiasticus. 36. d. Perversos ejicere, corrigere, emendare, c. Inferior, c. Facientis. 86. d. Habitu decenti incedere. c. Clericus 41. d. c. Quoniam, de Vit. & Hon. Cler.

Quò